

ריבאונר

ברמת-גן הסביר יו"ר קבוצת כדורסל מקומית, כי הוא מקווה להפעיל את קבוצתו בעונה הקרובה. אבל בינתיים הוא זקוק לשחקנים, למנהל קבוצה, למזכירה, למעסה ולכסף.

צריך מלון בחיים

באילת רכש מחסנאיימזון, שעבר בנתי-מלון מקומי. כרטיסי-פיס, וזה כפרס הגדול, נטש את מקום עבודתו, שנתפס על-ידי עובר אחר שהחליט ללכת בעיקבות קורדמו. רכש כרטיסי-פיס גם כן, וזה גם כן כפרס הגדול, אך החליט, בניגוד לקורדמו, להישאר במקום עבודתו.

ארזם עתיק

בירושלים הבחינו שכנים מבוהלים בדם הזורם מתחת לדלת דירתה של שכנה צעירה ורווקה, הזעיקו את המיטרה, שמחו לגלות, משפתחה הצעירה את דלת דירתה נוכח דפיקות השוטרים, כי היה זה מיץ עגבניות שנזל משקית-האשפה שאותה הניחה השכנה ליד דלתה כדי להטילה לפח האשפה הביתי לכשתצא מדירתה, בדרכה לעבודתה.

כל פלאח

וההגה שלו

בתל-אביב ביקש ביטאון התק"ם (התנועה הקיבוצית המאוחדת) להמחיש את עליית רמת-החיים במש"ק, הסביר כי ייתכן מאוד שבעצם פירוש המונח תק"ם, לפי ראש-תיבותיו, אינו אלא "תן קודם מכונית".

סוף שחור

לכיפה שחורה

בתל-אביב גילתה מישפטנית הסתדרותית, כי במחקר שערכה התברר לה, כי כ-50% מבין הנשים המגישות תביעות גירושין מבעליהן טענו שלבעל קשר קבוע עם אשה אחרת; 30% טענו שהבעל הפסיק לקיים עימן יחסי-מיני 7% טענו שהבעל חזר בתשובה.

עם גנבי מגבות

אין חוכמות

באילת התקינה הנהלת מלון מקר-מי, שסכל ממכת גניבת מגבות, מיתקן-דמה לאיתור מגבות גנובות בעת יציאת האורחים מן המלון, גילתה עד מהרה, משנגנבו 12 אלף מגבות נוספות תוך 60 יום, כי האורחים הבחינו בכך כי המיתקן הוא מיתקן-דמה, הורתה, לכן, להתקין בשערי-היציאה של המלון מיתקן-אמת, השורק בכל עת שאורח נוטל בכליו מגבת מלונית, שבכל אחת מהן הותקן עתה פסי-אזעקה אלקטרוני.

להתחיל

ולא לנמור

בתל-אביב לכד קציני-מיטרה, כשעת לילה מאוחרת, פורץ לדיר רה, שהודה כי היה זה נסיון הפריצה השלישי שלו באותו לילה ואשר בכליו נמצאו 400 שקל, שני צמידים זהב, טבעת זהב אחת, שרשרת זהב אחת, כלי-פריצה ואקדח סטארטר (המש"מ של יריית-הפתחה באירועי-ספורט).

"דנה קפולסקי, תינוקת חביבה, הפכה פיתאום לנתון סטאטיסטי..."

זריקת המוות

שעלת, העשוי מגופים בקטריאליים של חיידק המחלה. הוא עובר תרבית ומושמר, אך התהליך אינו סטרילי, ולכן עלולות להיגרם תופעות-לוואי.

מיקרה ביש-מזל

בשבע השנים האחרונות כוצעו בישראל כ-60 אלף חיסונים כאלה. מתוכם נרשם רק מיקרה-מוות אחד. הנה היא המיקרה השני.

"אני לא יודע אם אפשר להאשים מישהו מסויים", אומר הפרופסור יהושפט הרכבי, אביה של אירית, סבה של דנה. "אני לא מאשים אף אחד, גם לא את אחות טיפת-החלב שהזריקה לה את הזריקה. זה היה מיקרה עצוב של ביש-מזל".

האחות שטיפלה בדנה מרגע לידתה, ששקלה אותה כל שבוע, שמרדה את גובהה ואת היקף ראשה, שהציעה לאירית עצות קטנות שיסייעו לגדילה (המשך בעמוד 42)

קפולסקי, אחרי שעה ארוכה של פירפורי-גיטיסה. מנהל בית-החולים אמר לרועי ולאירית קפולסקי, הוריה של דנה, כי בתם נפטרה מבצקת מוחית, שנגרמה מנגיף של שעלת. הנגיף, שהוחרר לזריקת-החיסון, לא היה מת לגמרי. כפי שצריך להיות, עבר למוחה של דנה והמיתה. כמה נתונים על הזריקה המשולשת: התרכיב מחסן נגד טטנוס, דיפטריה ושעלת. הבעייתי הוא החיסון נגד

"אסון גדול קרה לנו", אמרה ענת קפולסקי בת ה-4. "דנה ליה כננה-לה חולה, הרופאים לא יודעים איד לרפא אותה". אכן, חסרי-אונים ניצבו הרופאים סמוך לעריסתה של דנה בת החודשים. שלושה ימים אחרי שקיבלה זריקת חיסון משולשת, הובהלה דנה לבית-החולים הדסה בהרי-הצופים כשהיא כחולה, קורחת ורועדת. מייד נלקחה למחלקה לטיפול נמרץ, שם איבדה את הכרתה. "שישה ימים ושישה לילות ישבנו ליד העריסה שלה", אומרת פרחיה קפולסקי, סבתה של דנה. "הרופאים אמרו לנו שאין סיכוי, שהיא תמות, אבל אנחנו רצינו לקוות. והיא, תינוקת קטנה כלי-כך, באמת נאחזת בחיים בכל כוחה. כל פעולות הגוף הקטן הזה כבר היו משובשות, היא לא ראתה ולא שמעה, גם המוח נפגע, רק הלב פעם. תראו את הפיצפונת הזו, לא רוצה למות", אמרו לנו הרופאים. ביום הרביעי, ה-20 באוגוסט, בשעה 9 וחצי בערב, ביום שבו מלאו לה עשרה שבועות ושש שעות, מתה דנה

— ובידי אמה אירית —
אני לא מאשים אף אחד...

— דנה בידי אחותה ענת —
דנה-לה בנלה חולה..."